

## Arrest

nr. 308 321 van 14 juni 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN  
Eugène Plaskysquare 92-94  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekende partij, die verklaart een Palestijn van Arabische origine afkomstig uit Gaza te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 27 september 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de ongegrondheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat zij kampt met enige medische of psychologische problemen of andere elementen die belangrijke

gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Zij haalde tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zij in Griekenland kampte met psychologische problemen en dat zij hiervoor 3 keer naar de psycholoog gegaan is (NPO, p. 9). Zij brengt echter geen stukken bij die deze bezoeken aan de psycholoog kunnen staven. Waar zij bovendien in het verzoekschrift opwerpt dat er tijdens haar procedure in België geen onderzoek gedaan werd naar haar bijzondere procedurele noden, kan opgemerkt worden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij aangegeven heeft geen nood te hebben aan bijzondere maatregelen (administratief dossier, vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ). Wanneer haar tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de impact van haar psychologische situatie op haar functioneren, stelt zij dat dit veel impact heeft om vervolgens enkel te verklaren dat zij vroeger joviaal was (NPO, p. 9). Op deze manier toont verzoekende partij niet in concreto aan hoe haar functioneren dan wel beïnvloed wordt. Ook aan haar verzoekschrift voegt zij bovendien geen stukken toe die haar psychologische problemen aantonen. Op basis hiervan kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij is een gezonde vierentwintig jarige man die multimedia studeerde, maar deze studie niet afmaakte omdat ze weg wilde uit Gaza. Daarnaast werkte zij ook als landbouwer en hielp zij haar vader met zijn rijkschool. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 22 december 2021 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat zij een verblijfsvergunning ontvangen heeft die nog geldig is tot 22 december 2024 (administratief dossier, map documenten, stuk 3). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Verzoekende partij slaagt er niet in dit te weerleggen door in het verzoekschrift louter te stellen dat de procedure voor het bekomen van een hernieuwing van een 'identiteitskaart' een hindernissenparcours is, zonder concreet aan te tonen dat haar ADET vervallen zou zijn. Indien verzoekende partij ondertussen niet meer over de papieren versie van haar ADET zou beschikken, dient opgemerkt te worden dat uit het AIDA rapport van juni 2023 enkel problemen blijken met het verkrijgen of hernieuwen van deze verblijfstitel, terwijl het in haar situatie louter het aanvragen van een duplicaat zou betreffen aangezien haar verblijfstitel nog geldig is tot en met 22 december 2024. Zij toont niet aan dat zij geen duplicaat kan verkrijgen bij een terugkeer naar Griekenland. Het loutere feit dat zij niet meer over haar documenten zou beschikken, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De Raad benadrukt dat er niet enig concreet gegeven voorligt waaruit blijkt dat de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij thans zou zijn verstreken zodat haar betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt vooreerst dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een leven in Griekenland op te bouwen. Zij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat België reeds vanaf het begin haar bestemming was en dat zij rechtstreeks vanuit het kamp in Griekenland naar België vertrokken is (NPO, p. 6-7). Zij verkreeg op 20 februari 2022 haar Griekse documenten en reisde reeds in de maand maart naar België. Verzoekende partij verbleef aldus slechts enkele dagen of weken als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland alvorens door te reizen naar België. Dit betreft aldus zo'n kortstondige periode dat verzoekende partij niet dienstig kan aantonen dat zij een oprechte inspanning geleverd heeft om als begunstigde van internationale bescherming een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dergelijk kort verblijf van enkele weken conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Wanneer haar bovendien gevraagd wordt of zij enige inspanning gedaan heeft om Grieks te leren of om werk te vinden, antwoordt zij simpelweg dat zij hiervoor geen stappen ondernomen heeft omdat zij meteen vertrokken is en omdat zij niet van plan was om in Griekenland te blijven (NPO, p. 7). In het verzoekschrift werpt verzoekende partij op dat zij wel naar werk gezocht heeft, echter betrof dit de periode voor erkenning en blijkt dat zij nadat zij erkend werd niet meer op zoek gegaan is naar werk (NPO, p. 7). Gelet op het voorgaande toont verzoekende partij niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput aangezien verzoekende partij vrijwel meteen Griekenland verlaten heeft na het ontvangen van haar documenten, zonder enige stappen ondernomen te hebben om aldaar een leven uit te bouwen. Zij slaagt er niet in om aan te tonen dat zij in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie

*van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen door in haar verzoekschrift boudweg te beweren dat zij hulp gezocht heeft in Griekenland, maar deze niet kreeg zonder dit op enige wijze te staven.*

*Waar verzoekende partij ten slotte nog stelt dat zij het slachtoffer werd van een diefstal, dient opgemerkt te worden dat, hoe betreuenswaardig ook, dit een eenmalig feit betrof dat niet zwaarwichtig genoeg is om als daad van vervolging of een situatie van ernstige schade aangemerkt te worden (NPO, p. 8).*

*Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.*

*Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De verzoekende partij kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 mei 2024 staat het volgende vermeld:

*“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP stelt dat ze de internationale beschermingsstatus gekregen heeft in Griekenland maar dat de levensomstandigheden zeer slecht waren. Ze heeft alles gedaan om zich te integreren maar zonder succes. Ze verwijst naar de vele bronnen die ze aangebracht heeft bij haar verzoekschrift. Als ze terug moet keren is ze helemaal niet zeker of ze nog langer een effectieve bescherming kan genieten in Griekenland, ze heeft immers meer dan 2 jaar geleden Griekenland verlaten.”*

5. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking, verwijst verzoekende partij opnieuw naar de slechte levensomstandigheden in Griekenland doch zij concretiseert haar betoog op generlei wijze, laat staan dat zij het op afdoende wijze in verband brengt met de gronden van voormelde beschikking, zodat zij met haar algemeen betoog geenszins kan overtuigen. Een algemene verwijzing naar de moeilijke levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat immers niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

De verzoekende partij gaat eraan voorbij dat bij het opstellen van de beschikking van 19 maart 2024 rekening werd gehouden met de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie. De verschillende en recente landenrapporten die door de partijen bijgebracht worden laten evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Het voorgaande neemt evenwel niet weg dat er sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. In de beschikking van 19 maart 2024 wordt uitgebreid ingegaan op haar persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet aantoonde dat zij persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. De verzoekende partij laat ter terechtzitting geheel na die eerder gedane concrete vaststellingen met betrekking tot haar eigen persoonlijke situatie als statushouder in Griekenland in een ander daglicht te plaatsen. Zij gaat er immers niet concreet op in. Een vraag tot horen heeft echter tot doel een concrete repliek te formuleren op de inhoud van de beschikking waarmee men het niet eens is, doch de verzoekende partij blijft hier in gebreke, nu zij niet concreet ingaat op en geen antwoord biedt op de inhoud van voormelde beschikking. Zij beperkt zich integendeel tot een verwijzing naar de bijgebrachte landeninformatie, hetgeen, zo wordt herhaald, geenszins volstaat en niet van aard is om aan te

tonen dat in haar persoonlijk geval haar situatie in Griekenland er een was van of bij terugkeer een situatie van verregaande materiële deprivatie dreigt. Dit dient immers *in concreto* te worden aangetoond, doch de verzoekende partij blijft hier in gebreke. Wat betreft haar betoog dat zij alles gedaan heeft om zich te integreren in de Griekse maatschappij dient opgemerkt dat zowel in de bestreden beslissing als in de beschikking wordt aangegeven dat de verzoekende partij nooit werkelijk getracht heeft zich in Griekenland te vestigen en te integreren. In het licht van voormeld betoog van de verzoekende partij herneemt de Raad volgende gronden van voormelde beschikking: *“Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt vooreerst dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een leven in Griekenland op te bouwen. Zij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat België reeds vanaf het begin haar bestemming was en dat zij rechtstreeks vanuit het kamp in Griekenland naar België vertrokken is (NPO, p. 6-7). Zij verkreeg op 20 februari 2022 haar Griekse documenten en reisde reeds in de maand maart naar België. Verzoekende partij verbleef aldus slechts enkele dagen of weken als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland alvorens door te reizen naar België. Dit betreft aldus zo’n kortstondige periode dat verzoekende partij niet dienstig kan aantonen dat zij een oprechte inspanning geleverd heeft om als begunstigde van internationale bescherming een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dergelijk kort verblijf van enkele weken conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Wanneer haar bovendien gevraagd wordt of zij enige inspanning gedaan heeft om Grieks te leren of om werk te vinden, antwoordt zij simpelweg dat zij hiervoor geen stappen ondernomen heeft omdat zij meteen vertrokken is en omdat zij niet van plan was om in Griekenland te blijven (NPO, p. 7). In het verzoekschrift werpt verzoekende partij op dat zij wel naar werk gezocht heeft, echter betrof dit de periode voor erkenning en blijkt dat zij nadat zij erkend werd niet meer op zoek gegaan is naar werk (NPO, p. 7). Gelet op het voorgaande toont verzoekende partij niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont.”* De verzoekende partij gaat met haar betoog echter geheel niet in op deze concrete vaststellingen, laat staan dat zij dienstige argumenten formuleert die hier afbreuk aan doen.

Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting, met verwijzing naar de bijgebrachte landeninformatie, komt in wezen neer op het op algemene en grootschalige wijze aankaarten van de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, het gevoerde Griekse beleid alsook de harde politieke taal die er wordt gesproken. Dat de situatie voor statushouders er precair is, wordt erkend, doch dit impliceert evenwel geenszins, rekening houdende met de beschikbare landeninformatie zoals die voorligt, dat elke statushouder in Griekenland en dus ook de verzoekende partij zich er in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond of zo’n situatie bij terugkeer concreet dreigt. Dit dient in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie *in concreto* te worden aangetoond, zoals eerder werd opgemerkt in de beschikking waarbij werd vastgesteld dat de verzoekende partij hier in gebreke blijft. De verzoekende partij blijft ter terechtzitting, door hoofdzakelijk op de algemene situatie in Griekenland te hameren en voor het overige niet in te gaan op en geen concreet antwoord te bieden op de inhoud van voormelde beschikking, in gebreke daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren die afbreuk doen aan de in beschikking van 19 maart 2024 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing geformuleerde motieven. Zij toont bijgevolg, gelet op hetgeen voorafgaat en de in de bestreden beslissing en beschikking gedane vaststellingen, niet aan dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, waardoor haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

6. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend.

7. Het vermoeden dat verzoekende partij haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekende partij verhinderen.

Aangezien aan verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij blijft op dit punt in gebreke.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS